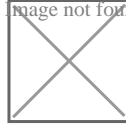

Η πίστη είναι διπλή

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Σημείωσε ότι η πίστη, σύμφωνα με τα θεοπαράδοτα λόγια, είναι διπλή. Η μία είναι η γενική πίστη όλων των ορθοδόξων Χριστιανών, στην οποία από την αρχή βαπτιστήκαμε και στην οποία είθε να πεθάνομε. Την άλλη πίστη την έχουν σπάνιοι, εκείνοι δηλαδή που με την εκπλήρωση όλων των θεοποιών εντολών επανήλθαν στο κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση κι έτσι απέκτησαν με το φως της θείας χάρης το να στηρίξουν όλη τους την ελπίδα στον Κύριο· και μάλιστα τόσο πολύ, ώστε —τι μεγαλείο!— να μην αμφιβάλλουν διόλου τον καιρό της προσευχής στα αιτήματά τους προς το Θεό, αλλά να ζητούν με πίστη και να λαμβάνουν έτσι αμέσως ό,τι είναι συμφέρον, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου (Ματθ. 21, 21).

Έτσι οι μακάριοι αυτοί με έργα καθαρά απέκτησαν τη βέβαιη πίστη, επειδή απέρριψαν κάθε γνώση και διάκριση και αμφισβήτηση και δισταγμό και καταβυθίστηκαν εξ ολοκλήρου μέσα στη θεία μέθη της πίστεως και της ελπίδας και της αγάπης στο Θεό και υπέστησαν τη θεία και μακάρια αλλοίωση που είναι, κατά τον μακάριο Δαβίδ, έργο της δεξιάς του Υψίστου (Ψαλμ. 76, 11). Αλλά δεν είναι του παρόντος καιρού να μιλήσομε κατά πλάτος για την πρώτη πίστη. Είναι

όμως πολύ κατάλληλη ευκαιρία να μιλήσουμε για τη δεύτερη, η οποία σαν καρπός θεϊκός ανθίζει και γεννιέται από την πρώτη.

Γιατί η πίστη είναι ένα είδος ρίζα και κορωνίδα της θεοποιού ησυχίας, όπως λέει και ο Ιωάννης της Κλίμακος: «Αν δεν πιστέψεις, πώς θα ησυχάσεις;». Και ο θείος Δαβίδ: «Επίστεψα, γι' αυτό μίλησα» (Ψαλμ. 115, 1). Και ο μέγας Απόστολος Παύλος: «Η πίστη είναι η πραγματική ύπαρξη όσων ελπίζουμε, η χειροπιαστή απόδειξη πραγμάτων που δε βλέπομε»(Εβρ. 11, 1), και: «Ο δίκαιος θα ζήσει εξαιτίας της πίστεώς του»(Ρωμ. 1, 17). Και ο Κύριος στους μαθητές, που του ζήτησαν να τους προσθέσει πίστη, είπε: «Αν είχατε πίστη όσο ένα κόκκο σινάπι, θα λέγατε σ' αυτή τη μουριά «ξεριζώσου και φυτέψου στη θάλασσα» κι εκείνη θα σας υπάκουε»(Λουκ. 17, 5-6)· είπε ακόμη: «Αν έχετε πίστη και δεν αμφιβάλλετε, δε θα κάνετε μόνο το θαύμα της συκιάς, αλλά κι αν πείτε σ' αυτό το βουνό «σήκω και πέσε στη θάλασσα», θα γίνει· και όλα όσα ζητάτε στην προσευχή με πίστη, θα τα λάβετε»(Ματθ. 21, 21-22) και: «Η πίστη σου σε έσωσε»(Ματθ. 9, 22).

Γράφει και ο όσιος Ισαάκ: «Η πίστη είναι πιο λεπτή από τη γνώση, όπως και η γνώση είναι πιο λεπτή από τα αισθητά. Γι' αυτό όλοι οι Άγιοι που αξιώθηκαν να φτάσουν σ' εκείνη την κατάσταση, δηλαδή στην έκσταση προς το Θεό, ζούνε με τη δύναμη της πίστεως μέσα στην τρυφή της υπερφυσικής εκείνης καταστάσεως. Λέγοντας πίστη εδώ, δεν εννοούμε την πίστη στις τρεις προσκυνητές και θείες Υποστάσεις και στην ξεχωριστή απ' όλα ιδιαίτερη φύση της ίδιας της Θεότητας και στη θαυμαστή ένσαρκη Οικονομία του Λόγου με την πρόσληψη της δικής μας φύσεως, αν και η πίστη αυτή είναι πολύ υψηλή. Αλλά εννοούμε εκείνη την πίστη η οποία ανατέλλει μέσα στη ψυχή από το φως της χάρης με τη μαρτυρία της διάνοιας και στηρίζει την καρδιά να μην ταλαντεύεται, γεμάτη από την ελπίδα που απέχει από κάθε οίηση.

Αυτή η πίστη δε φανερώνεται στη σωματική ακοή, αλλά δείχνει στα πνευματικά μάτια τα μυστήρια τα κρυμμένα στην ψυχή και τον κρυπτό θεϊκό πλούτο, που κρύβεται από τα μάτια των σαρκικών ανθρώπων και φανερώνεται με τη χάρη του Πνεύματος σ' εκείνους που μετέχουν στο τραπέζι του Χριστού με την εντρύφηση στους νόμους Του, όπως είπε ο ίδιος, ότι «αν φυλάξετε τις εντολές μου, θα σας αποστείλω τον Παράκλητο, το Πνεύμα της αλήθειας, το οποίο ο κόσμος δεν μπορεί να δεχθεί, κι Εκείνος θα σας διδάξει όλη την αλήθεια» (Ιω. 14, 17· 16, 13) κλπ.». Και παρακάτω λέει: «Έως ότου έρθει Εκείνος, ο οποίος είναι η τελείωση των μυστηρίων, και αξιωθούμε να μας αποκαλυφθούν ολοφάνερα τα μυστήρια αυτά, η πίστη τελεί μεταξύ του Θεού και των Αγίων άρρητα μυστήρια, τα οποία είθε ν' αξιωθούμε κι εμείς με τη χάρη του Χριστού, εδώ μεν ως αρραβώνα, εκεί δε, στη βασιλεία των ουρανών, σε χειροπιαστή αλήθεια, μαζί με όσους τον αγαπούν.»

(Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών, τ. Ε΄. Εκδ. Το Περιβόλι της Παναγίας, σ. 37-38).